

Queridos diocesanos:

Vivimos en un mundo en el que no podemos prescindir de la comunicación que nos llega desde fuera (prensa escrita, ondas de radio o imágenes de televisión). Todos nos aprovechamos de sus contenidos y pretendemos estar plenamente informados. Lo hacemos utilizando los medios de comunicación social que tenemos a nuestro alcance o que se acomodan a nuestros gustos o intereses. Es cierto que también buscamos la verdad de los acontecimientos para responder con claridad en las tertulias o para formarnos una idea cabal de lo que nos rodea.

La misión de los medios de comunicación social se centra en un empeño constante por contar con objetividad lo que ocurre, por participar en el intercambio de ideas y proyectos, por hacer cada día más digna y creíble la tarea de los profesionales y por ayudar a construir una sociedad más justa y solidaria. La Iglesia agradece ese esfuerzo sincero y celebra cada año una Jornada dedicada a los medios. Coincide con la fiesta de la Ascensión del Señor cuando invita a sus discípulos a comunicar al mundo entero lo que han visto y oído en su modo de proceder. Para los cristianos es fundamental transmitir las enseñanzas de Jesucristo: las aprendemos con diligencia, las vivimos buscando la autenticidad y las comunicamos con convicción y con mucha alegría.

No es momento adecuado para señalar la importancia de los medios en una sociedad libre y abierta ni para entrar en una valoración de los mismos. Mucho hay escrito sobre ello y todos los estudiosos sobre el tema convienen en estimar el trabajo de los profesionales y de las empresas en este servicio esencial. La Iglesia alude o desarrolla cada año un aspecto de los medios en esta Jornada que pueda resultar interesante o atractivo para todos. En ese sentido mi pretensión se reduce a comentar el lema y el mensaje anual del papa Francisco y agradecer la labor de quienes nos brindan su experiencia y su saber en el marco concreto de nuestra realidad social.

La Jornada de este año hace la número 56 y la celebramos el domingo 29 de mayo. El lema escogido es *Escuchar con los oídos del corazón*. El comentario que hace el Papa centra la atención en el verbo **escuchar**, decisivo en la gramática de la comunicación y condición para un diálogo auténtico; se adentra en algunos pasajes de la Biblia para mostrar la iniciativa de Dios que nos habla y del hombre que responde con la escucha. No olvida mencionar las posibles dificultades que se crean en esta relación pero termina con el apunte de dos frases que dan mucho que pensar: “un corazón capaz de escuchar”, es la petición del rey Salomón a Dios ante una variada oferta y, al escoger esta revela el rey una gran sabiduría. La segunda frase es de san Agustín cuando invitaba a todos a escuchar con el corazón, no sólo exteriormente por los oídos. Esto implica una actitud global de la persona que acoge al otro desde lo más profundo de su ser y se compromete con su vida y con su historia. Nos habla de no escuchar a escondidas o espiar instrumentalizando a los demás para nuestro interés, huir “de escucharnos a nosotros mismos” favoreciendo el egoísmo y tratar que la escucha sea el fundamento de un diálogo sincero y auténtico.

La misma Iglesia tiene que esforzarse para no caer en la tentación del soliloquio, de escuchar los graves problemas de la sociedad, de valorar diversas fuentes y ofrecer una escucha entre hermanos que permita ejercitar el arte del discernimiento que aparece siempre como la capacidad de orientarse en medio de una sinfonía de voces. Equilibrio, armonía y confianza harán posible, si lo sabemos aplicar, un resultado acorde con las pretensiones de la objetividad, de la búsqueda de la verdad y con la apreciada valoración de los semejantes. Sin insultos ni descalificaciones.

Con mi bendición y afecto

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

COMUNICAR I ESCOLTAR.

29. maig. 2022

Estimats diocesans:

Vivim en un món en què no podem prescindir de la comunicació que ens arriba des de fora: premsa escrita, ones de ràdio, imatges de televisió... Tots ens aprofitem dels seus continguts i aspirem a estar plenament informats utilitzant els mitjans de comunicació social que tenim al nostre abast o que s'acomoden als nostres gustos i interessos. També és cert que busquem la veritat dels esdeveniments per respondre amb claredat en les tertúlies o per fer-nos una idea general del que ens envolta.

L'objectiu dels mitjans de comunicació social se centra en una constant obstinació per contar amb objectivitat el que passa, per participar en l'intercanvi d'idees i projectes, per fer cada dia més digna i creïble la tasca dels professionals i per ajudar a construir una societat més justa i solidària. L'Església agraeix aquest esforç sincer i celebra cada any una Jornada dedicada als mitjans que coincideix amb la festa de l'Ascensió, quan el Senyor convida els seus deixebles a comunicar al món sencer el que han vist i sentit en la seva manera de fer. Per als cristians és fonamental transmetre els ensenyaments de Jesucrist: aprenent-los amb diligència, vivint-los buscant l'autenticitat i comunicant-los amb convicció i molta alegria.

No cal assenyalar ara la importància dels mitjans en una societat lliure i oberta ni entrar en la seva valoració. Ja s'ha escrit molt sobre aquesta qüestió i tots els seus estudiosos estan d'acord en valorar el treball dels professionals i de les empreses d'aquest servei essencial. Cada any l'Església fa referència o desenvolupa un aspecte dels mitjans en aquesta Jornada que pot resultar interessant o atractiva a tothom. En aquest sentit, la meua pretensió es redueix a comentar el lema i el missatge anual del papa Francesc i agrair la feina dels qui ens ofereixen la seva experiència i el seu saber en el marc concret de la nostra realitat social.

Enguany celebrem la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que és la número 56, el diumenge 29 de maig. El lema triat és Escoltar amb l'oïda del cor. El Papa centra l'atenció del seu comentari en el verb escoltar, decisiu en la gramàtica de la comunicació i condició per a un diàleg autèntic; i s'endinsa en alguns passatges de la Bíblia per mostrar la iniciativa de Déu que ens parla i de l'home que respon amb l'escolta. No s'oblida d'esmentar les possibles dificultats que hi ha en aquesta relació, però acaba amb l'anotació de dues frases que fan pensar molt: la primera, "un cor capaç d'escoltar", és la petició del rei Salomó a Déu davant una d'una variada oferta i, en triar aquesta, el rei mostra una gran saviesa. La segona frase és de sant Agustí quan convida tothom a escoltar amb el cor, no sols exteriorment amb l'oïda. Això implica una actitud global de la persona que acull l'altre des del més profund del seu ésser i es compromet en la seva vida i en la seva història. Ens parla de no escoltar d'amagat o espionar instrumentalitzant els altres per al nostre interès, fugir "d'escoltar-nos nosaltres mateixos" afavorint l'egoisme i tractar que l'escolta sigui el fonament d'un diàleg sincer i autèntic.

L'Església també s'ha d'esforçar per no caure en la temptació del soliloqui, ha d'escoltar els greus problemes de la societat, valorar les diverses fonts i oferir una escolta entre germans que permeti exercitar l'art del discerniment, que apareix sempre com la capacitat d'orientar-se enmig d'una simfonia de veus. Equilibri, harmonia i confiança faran possible, si les sabem aplicar, un resultat d'acord amb les pretensions de l'objectivitat, de la recerca de la veritat, sempre amb la benvolguda valoració dels altres. Sense insults ni desqualificacions.

Amb la meva benedicció i afecte.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.